

af Forholdet, og derfor har jeg fremsat disse Bemærkninger. Jeg skal slutte med at udtale, at jeg af de af mig anførte Grunde stemmer imod de 2 Forslag, der ere stillede af de to nævnte ærede Medlemmer. Jeg kan ikke indse Møjligheden af, at man derved kan afhjælpe den Trang, som de Herrer, der have motiveret disse Forslag i saa højrøstede Toner, fremstille for os. Efter deres Ord at dømmes, ser det jo næsten ud, som om de mene, at vi, naar vi bevilge disse Summer, derved ville raade Bod paa en hel Del Ulemper og Uensidighed, som findes i disse Samfundslag. Det er imidlertid en Feil; noget Saadant lader sig efter min Mening ikke gjøre; det her Foreslaaede er kun en Draabe i Havet. Naar vi imidlertid saaledes, det ene Aar efter det andet, give vor Stemme til det Slags Forslag, maa vi vente, at man i Fremtiden vil vedblive at forlange Bevillinger snart til det One, snart til det Andet, saaledes at Finantsloven bliver udfyldt i en Mængde smaa Parceller, men det anser jeg for overordentlig uheldigt. Det er ikke den Maade, paa hvilken man skal søge at raade Bod paa de Under, som findes i de forskjellige Samfundslag. Jeg undser mig ikke ved at sige, at jeg ogsaa altid har været imod at bevilge de Summer, der gives til Folkehøjskoleelever, og naar jeg ikke længere stemmer imod dem, er det, fordi det vilde være unyttigt, da mine Meningsfæller i saa Henseende ere af en anden Mening. Vil man ikke indbrømme den Slags Bevillinger paa det ene Punkt, skal man heller ikke gjøre det paa et andet; men ikke desto mindre er det en bekendt Sag, at man stadigt bevilger Penge til Bondehøjskoler og til mange andre offentlige Forhold. Jeg nævner kun min Stilling til disse Bevillinger for at vise, at det ikke alene er de Forslag, som her ere stillede, men ogsaa beslægtede Forslag, jeg er imod, og som jeg altid har fundet det urigtigt at vedtage.

Rosod: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Rosod: Jeg har bedet om Ordet for en kort personlig Bemærkning. (Stemmer: Høiere!) De Herrer sige: Høiere, men naar jeg taler høiere, faar jeg Bebreidelse for at tale højrøstet; saasnart jeg taler, saa jeg kan høres, kommer man med Udfald i den Retning. Jeg vil kun værge mig imod, at det skal laas fast her i Thinget, at jeg har stemt imod de Herrer's Kommunallov. Det er ikke sandt, og jeg havde oprigtig talt ventet, at den høitærede Formand havde berigtiget det. (Udfrydelse.) Det er i alt Fald en saa fremtrædende Kjendsgjerning, at jeg tror, at den ærede Formand, hvis han havde husket det, vilde have været saa venlig at gjøre opmærksom derpaa, og

det maa tjene til Undskyldning for, at jeg før var saa fri at raabe et høit, gjentaget „Nei“. Jeg har ikke stemt imod den omtalte Lov; men jeg har svaret: „Stemmer ikke.“ Det var min Stilling. Jeg kan dele Grundtanken i Lovforslaget i det Hele, men ikke den Maade, hvorpaa den er udført i Lovforslaget. Jeg nedlægger altsaa Indsigelse imod, at jeg ikke skulde dele Grundtanken. Jeg har tidligere tilladt mig at fremlægge et Lovforslag om udvidet Stemmeret i Kjøbenhavn, men det stemte man her imod. Det er Sandheden.

Formanden: At give Berigtigelse af deslige Paaastande, vilde være at deltage i Forhandlingerne. En saadan Deltagelse vil det ærede Medlem, naar han efterseer Forretningsordenen, finde at være forment Formanden.

Rjar: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Rjar: Det gjør mig ondt, at jeg forsaavidt har gjort det ærede Medlem Uret, idet jeg ikke kan tvivle om, at det er rigtig, naar han siger, at han ikke har stemt imod det omtalte Lovforslag. Vi fik dog beynæderlig nok at vide, at han har undladt at stemme, og jeg skulde huske meget feil, om han ikke optraadte talende mod Lovforslaget og brugte særdeles delikate Udtryk som det, at han skulde vel vogte sig for at røre ved den Slags Ting. Jeg henstiller nu, om jeg har gjort det ærede Medlem saa overordentlig Uret ved, at jeg kom til at sige, at han stemte imod Lovforslaget, medens Sandheden er, at han har talt imod det og undladt at stemme derover.

Formanden: Hele dette Spørgsmaal ligger jo forresten udenfor Forhandlingerne, men da det ved en enkelt Bemærkning var ført hid, kunde jeg vanskelig negte ærede Talere at replicere og duplicere.

Tauber: Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgfreds (Rosod) omtalte de 10,000 Rd. til Præmier for ypperlig Dyrtkning af Huslodder og bemærkede derom, at denne Bevilling var bleven modtagen med almindelig Tilfredshed, samt at den havde gjort megen Gavn. Derom tror jeg imidlertid, der kan være forskellige Meninger. Den er ganske vist bleven modtaget med Tilfredshed af Landbosforeningernes Bestyrelser, som have uddelt Præmierne; derom foreligger der livlige Vidnesbyrd i deres Indberetninger, men om hvorvidt Bevillingen virkelig har været til Gavn, foreligger der ikke saa tilstrækkelige Vidnesbyrd, at man kan dømmes derom. Jeg tvivler om, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valg-